

## Fereastră peste timp

Necorupb

---

N-a fost, desigur, pură întâmplare  
că ai venit atunci la început de mai –  
în ochi aveai doar semne de-ntrebare,  
din vorbele-ți rostite se năștea un rai.  
Mă-nvăluiau cu-o vrajă absolută  
curgând spre mine-n valuri, ca un vis,  
cădeam vrăjit sub arcul de volută,  
aprins în ochii tăi, căzuți din paradis.  
Dar m-ai cuprins la pieptul tău, deodată,  
mă rătăceam pe-o margine de infinit –  
când m-ai lăsat din brațe m-am trezit,  
privind buimac spre bolta înstelată.

A fost prea scurtă întâlnirea noastră,  
mă-ntreb acum: ce mai păstrez din ea? –  
doar chipul tău pe-a timpului fereastră,  
deschisă-n amintiri cu raza dintr-o stea.  
Erau pe drum vacanțele de vară,  
cântau fanfarele în parcul regăsit,  
un tren nebun tocmai sosea în gară  
când soarele, pe deal, pleca spre asfințit.  
Te-ai dus cu trenu-n lungă ta vacanță,  
doar umbra ți-a rămas lipită de peron,  
plutea-n văzduh, venind din ultimul vagon,  
parfumul tău, cu-o ultimă speranță.